

KNÄPPE, n. 4. Rem eller beslag, hvarmed något hopknäppes.

KNÖLPÅK, m. 2. Grof, knölig käpp.

Kobrygga. (Skepp.) Den midskepps, emellan fock- och stormasten, varande del af öfra däck, hvarå båtarne och reservhulten fastsurras.

Kolblende. Ett mineral, bestående af kol, kiselsyra, jemte något lerjord och jernoxid.

KOLJARE, m. 3. Ett slags engelska stenkolsfartyg.

KOMIK, -i'k, a. 2. (lat.) Löjlig. — *S. f.* Lustspelet; äfv. den stil eller aktion, som tillhör lustspelet.

KOMMINISTER, kāmmini'st'r, m. 2. pl. — *nistrar*. (lat.) Lägre prest med ordinarie tjänst i en församling, kyrkoherdens biträde i pastoralvården.

KOMMISSKLÄDE, kāmmissklä'de, n. sing. Groft kläde till manskaps beklädning.

Kondensator. Äfv. Ett kärl på ångmaskiner, hvilket medelst en luftpump hålles lufttomt, och der den intrusande ångan mötes af en kall vattenstråle, som afkyler den och tvingar den att öfvergå från gasform till flytande.

KONDENSERINGSMASKIN, m. 3. Se *Lågtryckningsmaskin*.

KONJAK, kån'njack ell. kån'njack, m. sing. Franskt brännvin, benämndt efter tillverkningsorten, staden Cognac i Frankrike.

KONSTKAMMARE, m. 2. pl. — *kamrar*. 1) Se *Konstkabinett*. — 2) Ställe för allahanda mekaniska arbeten och modeller. — 3) Samling deraf.

KONSTTERM, m. 3. Se *Konstord*.

Kontor. Älven: 2) Handelshus. — 3) Betjeningen på ett kontor. — 4) Mindre, afstängdt förvaringsrum i ett boningshus.

KONVALESCENT, kånvaläscha'nnt, m. 3. (lat.) En som håller på att tillfriskna.

KONVENTIONSMYNT, kånvnänntschönsmy'nnt, n. 5. Räkne-mynt, som i flera länder finnes jemte det metalliska myntet.

KONVERSERA, kånvårsera, v. n. 1. (lat.) Samtala vid sällskapligt umgänge.

KONVULSIV, kånvullsi'v, a. 2. (lat.) Som härrör af eller liknar konvulsioner.

KOPAL, se *Copal*.

KOPPARMYNT, n. 3. 1) Mynt af koppar. *Slå k.* — 2) (i sing. indef.) *Daler, mark, öre k.*, fordom brukliga räknevärden, svarande mot en tredjedel af samma belopp i silfvermynt.

KOPPARNICKEL, kåpparrni'ck'l, m. (t. *Kupfernickel*) Nickels vanligaste malm.

KORFKAKA, f. 1. Ett slags grynkaka, tillredd af samma ämnen som fyllningen i grynkorf.

Korfmat. Äfv. Fyllning till korf.

KORKALM, f. 2. Ett slags alm med korklik bark. Ulmus suberosa.

KORSTRÅ, n. sing. Veden af *Rhamnus alaternus*, ett sydeuropeiskt träslag.

KORTSKIDAD, a. 2. (bot.) Som har korta skidor.

KOSTDAG, m. 2. Dag, då man spisar frött hos någon.

KOSTFRI, a. 2. Som har fri kost. — *Kostfrihet*, f. 3.

KOSTFRITT, adv. *Lefva k.*, hafva fri kost.

KOSTGÅNG, m. 2. Fri spisning vissa dagar hos en eller flera personer.

Krigisk. Älven: 2) Som hotar med krig; beredd till krig. *Föra ett k-t språk. Det ser k-t ut*, ser ut att bli krig.

KRONLÄRFT, n. 3. En sort westfaliskt hamp-lärf; äfv. en sort sachsiskt linnelärf.

KROSSGRYN, n. 3. Ett slags korngryn, med synnerlig omsorg befriade från skal och andra ämnen.

KROSSOCKER, n. sing. Krossadt socker.

KRUMFOT, m. 3. pl. — *fötter*. 1) Fot, som vänder sig inåt. — 2) En, som är krumfotad.

KRUSMALVA, krüsmällva, f. 4. En trädgårdsväxt af slägtet *Malva*, med små hvita blommor. *Malva crispa*.

KRUT-TE, krüt-té, n. 3. En sort te, som till utseendet liknar groft krut.

KRYDDBRÄNNVIN, n. 3. Brännvin, erhållet genom utdragning af kryddor med ren sprit.

KRYMPNINGSMÅN, m. sing. Minskning i vidd och längd genom krympning.

KRÅKNEDAN, n. 3. Nedanet omkring eller näst efter d. 25 Maj.

KRÅSNÅL, f. 2. Prydligt arbetad nål, vanligtvis af guld, som fordom fästes i skjortkräset, nu fram till på bröstlinnet.

KRÄLARE, m. 3. (nat. hist.) Se *Amfibie*.

KRÄM, n. o. m. 3. (fr. *Crème*) Af frukt eller bär och vispad gräde tillredd rätt, liknande ett mos.

KUB. (aritm.) Produkten af ett tal, multiplicerad två gånger med sig sjelft.

Kubera. (aritm.) Multiplicera ett tal två gånger med sig sjelft.

KULÖR, -ör, m. 3. (fr. *Couleur*) Färg på ytan af ett föremål.

KULÖRT, -lö'rt, a. 1. Af annan färg än svart, vit eller grå.

KUNGSBLÅTT, n. sing. indef. Den finast och djupast färgade sorten af blått glas.

Kur. Behandling af en sjukdom; en sjukdoms botande.

Kurant. Älven: 2) Begärlig och säljbar. *K-a varor*. — 3) *K-a mål*, &c., löpande mål, d. v. s. som ej fordra lång eller besvärlig handläggning, utan genast kunna eller böra afgöras.

KURBETT, kurrbätt, m. 3. (fr. *Courbette*) I ridkonsten. En jernfötters balanserande allure.

KURIRVEXLING, f. 2. Emellan tyenne eller flera hof fram och åter farande kurirer.

Kusken. En taggenig fisk, silfverhvit med två svarta tvärband och en af ryggenans strålar piskformigt förlängd. *Chaetodon macrolepidotus*.

KYTTA, v. n. 4. Svedja olofligt.

KÄNNEBOKSTAF, m. 3. pl. — *bokstafver*. (gram.) Slutkonsonanten i stammen af ett ord.

KÄNNEFORM, m. 3. (gram.) Viss ordform, af hvilken andra bildas.

Kär. (Fam. skämtv.) *K*. som en klockarkall, i högsta mätto förälskad.

Kärvingkål. Se *Huslök* (i Tillägget).

Kölvatten. Ett efterföljande fartyg säges segla i ett annat fartygs kölvatten, när det styr samma kurs och har sin föregångares master i en linie med hvarandra.

KÖTTDJUR, n. 3. (nat. hist.) Benämning på de djur, hvilkas kroppar bestå allenast af kött, utgörande 2:dra afdelningen af djurriket, eller Blötdjur och Stråldjur.

KÖTTSLIGHET, f. 3. Köttsliga begär, sinnlighet.

LABRA, v. n. 1. (sjöt.) Säges om vinden, när dess kurtje aftager.

LAKRITSSOCKER, n. sing. Sockerämnet i lakrits.